

La Caseta dels Condons

Un relat de: [Tanganika](#)

LA CASETA DELS CONDONNS

S'hi passava pel davant i no se la podia distingir: pins de creixement accelerat tapaven la Caseta dels Condons, situada ran de mar, a tocar d'hotels de ran de mar.

Un tal De Porres se n'encuidava. Es deia Martí de Porres, pel sant del 3 de novembre. Molts usuaris l'anomenaven 'De Porres' i reien tenint clar que si no pagaven aquell home d'aspecte cranc acuirassat agressivet no els tustés, típic venedor-vigilant eficient. S'estava entre la mola que configurava els pins, a la fresca, les hores de sol insolador, si podia, perquè el producte que contenia la caseta era demanat a tothora i bé que es pagava. Ell hi guanyava un 200% amb dret a consumicions gratuïtes. Si alguna turista de cul pompós l'excitava...feia via a procurar-se el preservatiu que s'adigués a la fantasia, xiulava uns afalacs a la fèmina (els sabia en molts idiomes), l'atreia fins la furgoneta tunejada on ho tenia aire condicionat (a l'hivern calefacció) i un llit d'aigua. Més la seva passió que mai defraudava.

Una vegada una dona practicant de romanticisme obsolet, passant per allà davant amb bicicleta de standing, va exclamar en adonar-se de la construcció:

-Oooh, un niu d'amor de cormorans! Un antibúnker! Una cosineta de torre-de-guaita-de-cap-guerra!

Era força happy flowers, pobreta. Es deia Vira, d'Elvira, però Vira. Va aturar-se a fotografiar l'espai amb una càmera d'alt standing. En De Porres va aparèixer per evitar-ho.

-Això és una botiga exclusiva, de profilàctics, no es pot retratar. Preservo l'establiment de preservatius de tafaners i de captadors d'imatges, sàpiga.

El marit de la Vira, que era enginyer del No Fotre Res (en vivia havent-se casat amb ella, dona rica, solvent) s'estava banyant a uns metres i cap a la dreta. Per vocació era professor de l'art d'engrapar fèmines adinerades (per experiència) i de tant en tant ho ensenyava en institucions que, a més, li pagaven un sou més tres mesos de vacances. El nom de l'espòs, Lixt, semblava una broma.

-Llest, Lixt, és ben llest!- amics i enemics n'opinaven.

Feia travesses usant sobretot la 'x' i algun déu injust feia que alguna vegada aconseguís suculents guanys. Fortuna cria fortuna.

-Si tinguéssim una nena li diria Tuna, de 'fortuna'. Quan un mascle la tastés dels baixos -que serien òbviament excel·lents- la rebatejaria 'tuna fish', hehehe- s'expressava l'home.

Precisament s'estava dient allò mateix mentalment tot i submergint-se en les aigües salades. En plena immersió li va sobrevenir un atac autofísic de fi de vida i quedà surant mort amb el vestit de bany d'alt standing poc utilitzat.

La Vira no fou advertida per les autoritats que no la van albirar fins allà el migdia -havia passat un grapat d'hores- quan en De Porres li havia ja mostrat i demostrat com funcionava la mercaderia de la Caseta dels Condons.

Si algú vol acabar creient que es van enamorar i casar...uix!...que ho pensi. L'autora no cobra interessos.